

til at forhandle på ministerrådsmøderne, og hvis det mandat er offentligt, så kender vores forhandlingsmodparter i Ministerrådet jo regeringens mandat, og dermed er vores forhandlingsposition jo ikke så stærk, som den ellers ville have været. Så jeg mener ikke, at vi blot kan åbne op omkring selve mandatgivningen, for der risikerer vi at svække danske forhandlingsinteresser.

Den forudgående debat kan man selvfølgelig så have åbenhed omkring, men så bliver vi jo nødt til at overveje, hvad det egentlig er for en karakter, behandlingen i Europaudvalget har i dag. Er det en karakter, der er egnet for åbenhed? Det mener jeg ikke umiddelbart at det er. Det foregår jo på den måde, at ministeren forelægger sagen, forelægger det direktivforslag, eller hvad det måtte være, der skal behandles, og redegør for det mandat, ministeren gerne vil have med til ministerrådsmødet. Man kan så stille spørgsmål til ministeren og eventuelt meddele, hvis man ikke vil give et mandat. Men det er jo ikke en behandling, en drøftelse, hvor de forskellige politiske partiers synspunkter kommer til udtryk, og hvor vi diskuterer med hinanden, og som sådan er det i formen egentlig ikke særlig velegnet for åbenhed. Ikke at jeg for så vidt synes, der ville være noget forkert i, at man havde åbenhed omkring denne spørgsmål-svarsession, men den er jo ikke særlig interessant.

Jeg mener, at åbenhed omkring Europaudvalgets møder bør kombineres med nogle overvejelser over selve formen, hvorunder drøftelserne finder sted, således at alle partierne har mulighed for i Europaudvalgets forretningsorden at drøfte sagerne, fremlægge deres synspunkter og ikke blot stille spørgsmål og få svar fra ministeren.

Derfor mener jeg ikke, at forslaget kan stå alene; der må en bredere drøftelse til. Derfor synes jeg også, at det er tilfredsstillende, at vi jo, som andre har været inde på det, har givet hinanden tilsagn om, at vi efter den 1. januar skal have en drøftelse af, hvordan og hvorledes vi griber tingene an.

Vi har det jo med at rose os selv for måden, hvorpå vi behandler EU-sager her i Folketinget, og vi er også i en position i det danske Folketing, hvor vi i højere grad sikrer parlamentets indflydelse på måden, EU-sager behandles på, end man gør i mange andre parlamenter i Europa, men man må huske på, at det er en konstruktion, som stammer tilbage fra 1972, hvor EU-dagsordenen stort set var handel og landbrugs-

politik. I dag dækker EU-sager hele det politiske spektrum, og derfor bør vi også overveje hele vores måde at gribe tingene an på, herunder at Europaudvalget i dag faktisk fungerer som et minifolketing, hvor der foretages lovgivning, for så snart vi har givet regeringen et mandat, har vi jo også bundet Folketinget til at gennemføre en lovgivning i overensstemmelse med mandatet, hvis ministeren vender hjem og har fået en vedtagelse af det pågældende direktivforslag.

Derfor bør vi også overveje, om det er rigtigt, at det bare er Europaudvalgets medlemmer, som drøfter og tager beslutning om disse sager, for vi kan jo ikke i Europaudvalget være eksperter på alle politikområder. Så der hører altså også en bredere diskussion af Folketingets inddragen i europasagerne med til hele denne her diskussion, hvis vi skal tale tilstrækkeligt nuanceret om det.

Jeg kan se, at min tid er ved at være udløbet. Derfor vil jeg blot sige, at jeg synes, forslaget har et overordentlig fornuftigt sigte, men jeg synes, der er nogle nuancer, som ikke er med i forslaget. Det skal ses i en lidt større sammenhæng, både i en større sammenhæng omkring selve Europaudvalgets måde at gennemføre en behandling af sagerne på og i virkeligheden endnu bredere ses i forhold til hele Folketingets måde at behandle sager på.

Det er jo rigtigt, at vi godt kan drøfte EF-direktiver i Folketingssalen, men så har det ikke karakter af et lovforslag, som vi vedtager, så har det en helt anden karakter. Jeg tror i virkeligheden, vi måske skal indføre en helt ny debatform i Folketinget, når det gælder EU-sager. Det fører nok for vidt at komme videre ad det spor her i dag, men der er i hvert fald masser af stof til videre drøftelser.

Kl. 18.20

Villy Søvnal (SF):

Jeg synes faktisk, hr. Barfoed her rejste en række vigtige spørgsmål, og jeg vil fortsætte lidt i samme skure.

Jeg synes, det er rigtigt som udgangspunkt at konstatere, at den form, arbejdet har i Folketingets Europaudvalg, ikke er optimal. Det er simpelt hen ikke optimalt af tre grunde.

For det første fordi ordførerne – medmindre man skifter dem ud – skal dække meget brede områder, som dækker alle Folketingets udvalgsområder. Det er komplet umuligt, og uanset hvor godt man har forberedt dem osv., bliver det